

Ca-Nostra

*** ANY SISÉ.—NÚM. 264 *** SETMANARI POPULAR *** INCA, 21 JUNY 191 ***

EL VICI SES FUNESTES CONSEQUENCIES

Els diaris venen plens de notícies referent a un horrorós crim comès a Madrid fa molt poc, pel qual s'assassinà a un home, se'l descarnà i troçetjà barbarament, i amagaren els restos en distints amagatais, aon son estats trobats.

La circumstancia de tractar-se d'un crim desplaçat d'una atmosfera de joc i del que'n son principals protagonistes jugadors, ens mou a cridar l'atenció sobre'ls mals que's deriven d'aquest funestíssim vici, que ha fetes incontable víctimes de tota classe i es estat en moltes d'ocasions causa de crims i desgracies.

El vici del joc ofereix la particularidad de negar an el pobre que'l té, pler de cap classe; és un vici tot ell destructor, atormentador, neguitós, font de tota casta de desequilibri.

Es inquietador i fa pena el veure les lluites interiors que no poc manco que donar a un jugador d'aquells que no tenen medis econòmics de sobra, quant davant la taula aont el vici convida, dubte i posa en terrible evidencia sa voluntat, que desgraciadament sol naufragar en ses millors intencions.

¡Quants de llastimosos drames de familia tenen son origen en aquest vici engolidor! ¡De quantes privacions, de quantes miseries, de cuants de mal papers és causa!

Families hi ha que amb un ingrés regular, seria més que suficient per atendre abundantament a ses necesitats, veuen someses a les més tristes limitacions per culpa del joc que'l cap de casa no té prou valor per abandonar, amb tot i comprendre que és l'única font de sa dissort.

Pobres mares desdixades, han de veure amb els ulls plens de llagrimas com sos pobres fillets pujen anèmics i consirosos per lo forçosa escassetat

en que s'han de nodrir, a causa de les sangries qu'an el cabal domèstic ocasiona el vici del joc.

Homes carregats d'obligacions i afegugats de trebai han de veure com ses suades i el fruit de soc reforç de cada dia, s'han de fondre miserablement en una estona an el destructor vaivé de les caprixoses cartes.

Convendria en nostra estimada Ciudad fer una intensa creuada contra'l joc, per desgracia tant arrelat i estès, y que mos consta du un fondo de malestar en moltes families.

No es tracta precisament de jocs anomenats prohibits, sino d'aquests jocs de cartas que no son de passa temps; sino que an ells una familia pot veure com dins una estona se li xucla el guany de la setmana i que, repetitn la funció, arriba a causar pèrdues irreparables an el presupost de les families.

¿Com s'ha de fer aquesta companya? amb el bon consei, amb la recriñació amistosa i reonada, amb la repressió del convenciment individual, gran procediment per la cura dels vicis; i sobre tot, amb la supressió de les cases públiques de joc.

LA FIGUERALERA

De bardica han revoltada
l'era, mitja de paiús;
l'era plana i espaiosa
que té'vinent un casull;
un casull que, n temps de batre,
les fòrces torna als retuts.

De pi vert n'es la bardica
ab els canyissos demunt;
canyissos de caramutxes
cabals per llarg i per curt;
de caramutxes teiades
del blanquer de dalt el puig;
del blanquer de la comuna
allà on tot-hom hi cui;
allà on tots hi fan llenya,
hi fan paumes i verducs.
Canyissos masells de figues;

figues coïdes a punt,
per una figueralera
que, 'ls matins quan el Sol surt,
al figueral s'encamina
ab el ganxo i pané buit.
La tendra figueralera
de tretze a catorze Junys;
figueralera atxerida,
rossa, de cabells-raulls,
cara argilosa, vermella,
amb el rostre mitx recuit;
descalça i atrossellada
fins els genolls, part demunt,
ensenyant un tros de cama
de mòra, ni més ni pús.

La figueralera rossa,
que no té set palms d'alsada,
ja's creu esser bona mossà;
perque compta ab la saldada,
per fèr-se la botonada,
quan la tengue dins sa bossa.

Quan arriba'l figueral,
que dexa el camí real,
sense fèr-se més endins,
se lligue els managotins
abans d'emprende'l jornal.

I ab el ganxo a la má'squerra,
passat pel bras el pané,
com saltirona, d'en-terra,
pegant un llongo s'aferra
a demunt l'arbre fruité.

Llavors la figueralera
va revoltant la figuera
com l'aucell, de branca'n branca,
cantant en veu dolça i franca,
les gloses de temps enrretera.

Gloses honestes, garrides,
qu'ha sentit dir a sa mare
cent vegades repetides;
i no fan treure'a la cara
ses colors empagueides.

A omplir sovint el pané
de figues, ningú li guanya;
i, amb les dues mans, s'afanya

per'planarles, ab prou manya,
els diumenges al saqué.

I cantant, de sol a sol,
coint figures saqueiones,
fént-se qualque figuerol;
reposant curtes estones,
de res nat del món se dol.

Les gloses de temps enrera
canta la figueralera
de totes les encontrades,
mentres cui de la figuera
ses figures assoleiades.

I, tant si's negra com rossa,
com si és de poca alçada,
ja's creu esser bona mossà;
perque pensa ab la saldada,
per fér-se la botonada,
quan la tengue dins sa bossa.

P. de A. MULET.

SA DIADA DE St. JUAN

Moltés se'n conten de coses d'aquexa diada.

Ventassí un raig que n'hem aplegades a Manacor, St. Llorens y So'n Servera.

1. Si se tiren dins la mar com es sol surt, ja no están malalts en tot aquell any.

2. Es sol, en sortir, balla. Per veurehu, l'han de mirar per dins un cedás.

3. Si, com es sol surt, senyen s'era ja no hi entren ni s'hi acosten formigues tot es temps des batre.

4. Ses atlots es disapte tiren tres faves devall es llit: una de *sensera*, una d'*ecceyada* y una altra de *perada*.

Es dia de St. Juan, en axecarse, han de posar má devall es llit a les fosques, y treure sa primera fava que toquen. Si treuen sa *sensera*, vol dir qu'han d'esser sortades, riques y plenes; si treuen *s'ecceyada*, vol dir que ni serán sortades ni dis-sortades, ni riques ni pobres, sino mitgelís, mescladet mescladet. Si treuen sa *perada*, es mala senya de tot: dis-sortades per tots es vents.

5. Si ses atlots fonen plom dins una cruja de llum, y, en tocar *santos*, el tiren dins una ribella d'aygo, e-hi surten senyades ses eynes de s'ofici de s'homo amb-e qui se casarán.

6. Es dissabte ses fadrines han d'anar a cercar aygo de set pous de vena, y l'han de posar dins una gerreta penjada a sa serena a sa finestra de sa cambra aont geuen. Si lo endemá, en sortir es sol, se'n renten es cap tendrán bona cova. Y, si sembren un clavaller, també com es sol surt, y el reguen d'aquella aygo, fa clavells de set castes.

7. Si es dissabte ses fadrines van a robar farina de set cases y la cernen demunt un fenyedor y amb so cedás a s'esquena, y, sense nírarse's cernut, dexten esfenyedat a sa sere-

na;—lo endemá dematí hi troben senyades ses eynes de s'ofici des qui s'ha de cassar amb elles.

8. Si hi ha cap fedrina que'n tenga uns quants que la vulguen, per sebre quin es que l'estima més de bon de veres, ha de triar tantes de carxofes com son fadrins que la marquetgen y els ha de posar es nom d'aquests, y dexarles a sa serena dalt sa finestra de sa cambra aont geu. Lo endemá, sol sortint, ha d'obrir sa finestra, y sa carxofa qu'estará més florida durá's nom des qui li té una amor més forta y verdadera.

9. Fins-y-tot diuen que, si es dissabte posau fuyes d'eura dins una escudella, y la tenuu a sa serena dalt sa finestra de sa cambra aont dormiu, si lo endemá trobau a n-aquelles fuyes una, dues, tres o més taques, es que tendreu aquell any altres tantes de malalties. Si no n'hi trobau cap no estareu malalts en tot aquell any. Si ses fuyes surten negres, es que aquell any vos morireu.

10. Es primer fadrí que dona es *bon dia* a una atlota aquesta diada, fa's nom d'aquell qui s'ha de casar amb ella.

11. Si es que tenen pigues a sa cara, en sortir es sol, la se freguen amb una fuya de parra borda roada, ses pigues se'n van.

12. Si, sol sortint, sembrau llevar de col, lo endemá ja es nada.

Ma mare, al cel sia ella y tots los morts, contava qu'un pich e-hu prová, y li va anar bé: lo endemá sa llavor va esser nada.

Antoni M.ª Alcover, pvre.

NIÑOS

LAS BIBLIOTECAS CIRCULANTES

Querido Luis: ¿Quieres explicarme qué es eso de las *Bibliotecas circulantes*? A mí me parece que si ha de ponerse en circulación la Biblioteca Nacional, por ejemplo, a la cual toca por derecho ser la primera en estas andanzas, ni con todo el material móvil del ferrocarril del Norte habrá suficiente para hacerla circular.

¿Qué cosas se les ocurren a nuestros gobernantes!

Gracias y abrazos.

RAMÓN.

Amigo Ramón: ¡A ti sí que se te ocurren cosas peregrinas! Mira que eso de poner en circulación la Biblioteca Nacional...

Se trata, según mis informes, de empresa más modesta.

Hay en Madrid unos rimeros de librotos sectarios que nadie compra, y unos libreros que desean venderlos, y una sociedad de socorros mútuos que se llama *Libre* y tiene mucha influencia, la cual se ha compadecido de los libreros y ha inventado eso de las *Bibliotecas circulantes* para uso de maestros y discípulos.

Cuidadito con ellas, chico..., si es que llegan a circular.

Yo también consulté, y mira lo que me contestan:

Pretenden, querido Luis, promover tu cul-

tura y la cultura del pueblo español cultivando a los maestros y a sus discípulos.

Y como es el gobierno de Romanones quien lo pretende, ¿cómo dudar de su acierto?

Lo primero que se le ocurre para ello, es considerar a maestros y alumnos como licenciados en Filosofía y Letras y, desde este punto de vista, práctico y magnánimo como ninguno, organiza las *Bibliotecas circulantes* para poner a su disposición obras de *Saint Pierre* (que no es ningún Santo Padre), *Tolstoi*, *Rousseau*, *Voltaire*, *Galdós*, *Reinach*, *Hume*, *Darwin*, *Haeckel*, *Jaurés*, *Sergi*, *Harnack*, *Schwegler*, *Maquiavelo*, *Condillor*, *Spinoza*, *Fichte*, *Schelling*, *Hegel*, *Krause*, *Harman*, *Schopenhauer*, y otros autores por el estilo; con lo cual, tú, querido Luis, cuando hubieres digerido el nombre del autor de cualquiera de los librotos que el gobierno te facilita para *culturarte*, y empezares a meter-te en los antros de la "Doctrina de la Ciencia", de *Fichte*, en los laberintos de "La Lógica" de *Hegel*, en las nebulosidades del "Ideal de la Humanidad" de *Krause*, o en las charcas eróticas de los novelistas que te sirve el gobierno en las *Bibliotecas circulantes*... entonces verías lo que vale el fervor cultural popular del gobierno, si antes no te volvieras loco...

Y eso de volverte loco aun sería lo mejor que pudiera ocurrirte en este caso, porque si alguno de los cinco millones de españoles mal contados que saben leer (licenciados y doctores inclusive), se llega a empapar medianamente de alguna de esas obras sin alcanzarse, ten por seguro que naufragará en la fe, que es cosa-harto peor que un viaje de ida y vuelta a San Baudilio o a Leganés...

¡Ya lo creo! Y tú también, ¿verdad? Ojo, pues, y... hasta otra.

Tuyo, Luis.

Dé «El Social»

PUBLICACIONES REBUDES

CENTENARIO DE LA PAZ.—La acreditada Casa editorial d'en Gustau Gili, de Barcelona, ha tengut la feliç idea de publicar amb el títol «Constantino el Grande y la Iglesia Católica» un follet de propaganda religiosa per repartir durant les festes del centanari de la Pau de la Iglesia.

Conté aqueix follet, una biografia del providencial Emperador, descriguent-se la batalla en qu'amb la senyal de la creu vencé a el tirà Magenci; i posa de manifest el pogrés maravillos de la fe Católica a pesar de les persecucions de qu'era objecte nostra sacrosanta Religió; i fa ressaltar les ventatges que'l estat i especialment el poble ha reportat d'ella, després que pel decret del cristià Emperador alcansà llibertat i va esser regonascuda com institució de dret públic.

Pondera la seua labor civilizadora, primer entre'ls barbaros, més tart en les regions més apartades del món, aont es estada predicada la doctrina del sant Evengeli; i retreu lo molt que ha fet per la classe trebiadora, axecant-la de la condició «d'esclava» a «germana», abolint tot lo possible l'esclavitud i establint per consequencia

Institucions benèfiques per la pobrea.

Preu d'un exemplar	0.25 ptes.
» 100	25.00 »
» 500	110.00 »
» 1000	200.00 »

INSTRUCCIÓN DEL SANTO JUBILEO.—Es un folletet que du d'explicació de les indulgències del Jubileu del centenar de Constantí, conforme les prescripcions del Sumo Pontífice per Mossen Felix Sardà i Salyany, Director de la Revista Popular. Tot seguit du en lletra grossa un pedós exercissi per fer les visites del sant Jubileu.—1 exemplar, 10 cts; 12 id., 1 pesseta; 100 id., 6 ptes; 500 id.; 27 ptes.—Adressa: Miquel Casals, Pl. 5, Barcelona.

Noves d'Inca

SOBRE'LS AUBERCOCOS.—Es objecte de molts de comentaris i censures la baixa d'aubercocs a causa del «trust» que han format els principals fabricans de pulpa de Mallorca, comproment-se mitjansant un caparro d'una grossa quantitat a no pagar s'aubercoc més alt que a 6 ptes. el quintà, que com saben nostros lectors, la setmana passada se pagaven a 8 ptes.

Aqueix fet, que se repeteix molts d'anys, hauria d'esser objecte de series determinacions de part dels propietaris per defensar els seus interessos. És raro que'l propietari que té de cullita 30 quintars d'aubercocs no se determini a elaborar ell meteix la pulpa, quant és una cosa tant senzilla, que no costa casi res la seua preparació, a diferencia dels vins qu'es necessita un capital amb cups i fustes. En la meteixa caldera de fer bugada, quant no se dispon d'altra cosa, se poria fer el bany-maria i en los pots de llauna necessaris que relativament valen una miseria cada hu poria fer la seua pulpa, que se feria més bona a causa de fer-se en petites quantitats, i qu'es un'altra qüestió importantíssima per axecar el nom i la marca de Mallorca an els principals mercats d'Europa i de ses Amèriques.

Una de les coses que tal volta es causa que'ls particulars no elaborin sa pulpa son els egoismes mal entesos. Molts volen veure els aubercocs amb una mà i'ls diners amb s'altra, volen cobrar tot d'una. Si'ls nostros pagesos s'associaven en les caxes rurals i sindicats agrícolos per lograr més rendiment de les seues cullites, medis tendrien per aprofitar-se del seu valor i burlar les explotacions dels «truts».

L'únic fabricant de Mallorca que no ha volgut entrar en la componenda del «trust» d'aubercoc, és L'Amon Perico Cortés (Xagarro) que pagarà un poc més car; però vol aubercocs cuits amb sa mà i granyals per fer una pulpa especial, que acredita que a Mallorca no totes les marques son iguals, en vista el gròs descrèdit que representen les marques mallorquines al costat de ses de Alicante i Murcia.

De totes maneres, encara que l'Amon Cortés no estiga associat, la basse del preu serà la del «trust» per la senzilla raó que per poc que augmenti el preu, l'esmentat fabricant, tendrà tot el fruit que vulga.

REFORMES.—La societat el «Club velocipedista» ha celebrada una reunió general per tractar de axemplar el local de la casa, arrendant tots els baixos a son propietari l'Amon Juan Ferrer (Recà) i decorar-los en tot el «confort» modern.

La Junta Directiva an aquesta reunió ha rebut un vot de confiança de sa general per fer les millores possibles per l'esplendides de la societat, inclús la d'aumentar la cuota an els socis si s'ha precis pel seu sosteniment.

PROPOCISIÓ NO ACEPTADA.—La Junta de la societat «La Constancia» a imitació d'altres societats de socorros mutuos de Palma, proposà a sos metges que'l soci que ja tengués metge elegit pel seu servici, si'n tres pessetes més anyals que's donàs a un'altra facultatiu de la meteix, si tendria dret a sos servicis.

La contestació es estada negativa.

HAN PRIVAT ELS AIQUÉS.—A causa de la estrenyadat d'aigo que se comensa sentir a nostra font pública, el Sr. Batle ha prohibit an els aigués, que'ns porten gerres a domicili, anar a omplir a la font.

NO MOS ARRIBÁ.—Ses aigades que aquesta setmana ha fetes en alguns punts de Mallorca no son arribades devers Inca. Sols dijous fé una brusquina que apenes decantà la pols.

ES POU D'EN MORRO.—Ara que's parlat d'aigo, cal haver-ne raó d'aqueix pou que no se li ha donat l'importancia que té per la quantitat d'aigo que dona i per la situació aont està colocat; puis fa cosa de set o vuit anys era tal s'abandono, que se'l tepava de pedres.

Ara bé; ja fa bastant de temps que no'n passam mai que no vegem que'n treguen aigo d'ell, i mos han dit que n'hi treuen per usos particulars una trentena de bagois cada dia, sens que s'en profiti el poble, ni sens que s'en bega una escudella a pesar que es bona i fresca com a mel.

Está situat entre'l poble veí i nou del axamplament del ponent d'Inca. Desde s'estació del Carril fins a sa Plaça major es més avinent que sa font de sa Caneleta; mitx poble, que no mos cab dupte que emplei 30 bagois d'aigo diaris, i qu'está sens un caudal públic aont proveir-se.

Mes ara cal preguntar al l'Ajuntament que pensa en projectes per aigos que han de costar una burrada de diners, com diria el Notari Vidal, com no aprofita les aigos des pou d'En Morro?

Esta vist, a Inca, en tots els ordes, o s'ha de fer molt o no se fa res.

I tant poc com costaria posar una bomba!..

FESTA DE SANT ANTONI.—Diumenge passat a la Iglesia de Franciscans es celebrà la festa del gran Taumaturg Paduà, solemne i devota de tot.

Les Completes del dia abans resultaren d'un efecte sosprenent: als aficionats al cant gregorià gaudiren un moment sentint resonar d'alt les voltes de la Iglesia els cants litúrgics, mesclats en les severes notes que dexava escapar del rei dels instruments el P. Rubi, intel·ligentíssim en la música sacra.

A les set del matí del diumenge se fe la comunió general dels Terciaris, quin número sempre nombrós augmentant encare més pels socis de la Pía Uríó, formà un acte commovador.

A l'hora acostumada's cantà Tercia pel chor i el poble, se comensà els Oficis divins en Nostr'Amo patent, estranant-se an aqueix acte un hermós tern verd. La capella Seráfica cantà la partidura «Te-Deum Laudamus» i a l'ofertori predicà les glories de Sant Antoni l'esmentat P. Rubi, Franciscà del convent de Palma.

Al vespre després d'esposat el Santíssim se cantà el trissagi dels serafins estant tota la Iglesia profusament il·luminada. Se fé un devot exercisi a Sant Antoni amb plàtica pel meteix orador del matí.

Durant tot el dia la capella del Sant, endimnjada de lo millor, fong visitada per multitud de devots, agraits en els favors que dispensa a balquena.

Ajuntament

Sessió del 20 de Jury

Dimecres l'Ajuntament celebrà sessió.

El Sr. Ramis dona compte que la comissió d'aigos s'ha vist amb Mossen Antoni Ferragut, contractant en principi amb ell, que'l Municipi li donarà 300 pessetes cad'any de s'aigo del seu pou, poguent l'Ajuntament anular el contracta sempre que li convenga per trobar mantials millors o altres motius.

Tots els retgadors se mostraren molt conformes amb l'adquisició de tal aigo, trobant que Mossen Ferragut s'havia conformat en poc i que la donava en bones condicions.

Ademés proposà el Sr. Ramis la canalizació d'aquestes aigos per durles enmix de la plaza major. La Minoria conservadora se manifestà confrari an aquest projecte, mentres que la Majoria duptava i no s'inclinava en lloc, quedant l'asunto pendent en resolució per continuar la sessió divenres.

Divenres compareixen a la sessió els Srs. Llabrés, Gelabert, Mateu, Aguiló, Truyol, Fluxá, Pujól, Baile, Cortés i Amengual.

El Batle Sr. Ramis presideix.

El mateix Sr. Ramis manifesta que'n dos dies han tret de sa font veia 60 bagois d'aigo i que troba que n'hi compareix molla, i es d'opinió que s'hi posi una bomba i s'hi fassi un depòsit d'aigo, baix la direcció del Arquitecte municipal, abans d'acudir an el pou de Mossen Ferragut.

El Sr. Cortés demana si la sessió de dimecres era pública i tenia força legal. El Sr. Batle afirma que sí. Idò—continua el Sr. Cortés—es un papé ridícul i de gran tornar un contracte arreta que ja es del domini públic, i que per cert ha caigut bé an el poble. Jo entenc que se deu pendre s'aigo d'En Ferragut i fas constar el meu vot en contra tota altra determinació.

El Sr. Fluxá: el Sr. Ramis vol dir que primer se veja s'aigo que dona sa font veia i el poble ha d'estar més content que s'aprofiti s'aigo que té'l municipi que no se'n vaja a cercar-ne an el pou d'un particular.

El Sr. Cortés: Jo no sé lo que hi ha hagut, però abans de tractar d'adquirir s'aigo de Mn. Ferragut ¿que no's sabia que'n tenien d'aigo a sa font veia?.

El Sr. Ramis: No més era una proposició, no's tracta de quedar malament amb Mn. Ferragut, tota vegada que ell ha dit repetides vegades que prefereix que no li prenguem la seua. Ja li donariem una satisfacció. ¿Que diria el poble que anassen a gastar amb aigos esternes tenint-ne de nostra bona i fina? La de sa font veia es la millor.

El Sr. Baile (D. Perico) Jo trob que se deuen aprofitar les dues aigos, la que dona sa font veia i no despreciar la de Mn. Ferragut que be les necessitam totes dues perque'l po-

ble s'engrandeix de cada dia i l'abundancia no danya. Que se comensi per dur s'aigo d'En Ferragut a sa font pública es lo més prudent i aquitativu.

Sr. Gelabert: Si després de parlar tant d'aigo i de cercar-ne, ara mos resulta que'l Municipi en té, el poble, quins interesos mos ha confiat, a tots els de l'Ajuntament, mos pot dir que som innorants o descuidats, per no sabre que tenim entre mans, ni cumplir en la nostra obligació.

El Sr. Aguiló: Per tart que sia quant un se tem qu'es descuidat o innorant se deu corregir.

El Sr. Llabrés: l'Ajuntament hauria d'acordar adquirir l'aigo del Sr. Ferragut, el provehiment d'una bomba, fer un depòsit d'aigo devora el pou i la immediata canalisació de les aigos.

El Sr. Gelabert: Estic acordes en quant a lo primer que proposa el Sr. Llabrés; ara en quant a la canalisació de les aigos l'Ajuntament no deu tenir facultats per empender obres de tals magnituds sense abans fer un projecte, una memoria i presupost per axecar-la al Govern per que l'autorisi.

El Sr. Llabrés proposa que abans de posar fil a la guia en cap obra se deu analizar l'aigo dels dos pous.

El Sr. Amengual diu si peusa en so presu-

post.

El Sr. Secretari treu presupots de jocs de bombes de dues cases en la siguent tarima de preus: una 1.118 pessetes i s'altra 1.500 pessetes. En la darrera no hi entre motor.

En definitiva s'acorda lo siguent:

(A) Adquirir l'aigo del pou de Mn. Ferragut i legalisar el contracte pel preu i condicions abans dites.

(E) Comprar i instalar les bombes i'l motor elèctric que l'arquitecte Municipal trobi més convenient.

(I) Construir un depòsit d'aigo an el camp de Mn. Ferragut i conduir-la a la font de sa Caneleta, tot baix la direcció del Arquitecte municipal.

(O) Totes les obres se deuen donar en publica subasta.

(U) Acordar en principi la canalisació d'aigos al poble, després que l'experiencia del temps haja demostrat que l'abundancia d'aigo es segura.

Se presenta l'Agent egecutiu de consums amb l'expedient de l'amon Gabriel Salas en que li feren pagar 32 pessetes de cuota i 78 de gastos.

S'acorda que dit expedient quedi demunt la taula perque'l puguen examinar els regidors.

S'axeca la sessió.

Refrans, ditxos, adagis o proverbis.

- 619
La Mare de Deu, no's de fust.
- 620
Si axí com son figues, fosen pinyes!
- 621
Donar figues per llentèrnes.
- 622
Axò, son figues d'altre sóstre.
- 623
Derrera el Rey, figues l'hi fan.
- 624
Vols que't diga, que bon bosi es sa figa, per qui la sa mènja.
- 625
Lo que resta, fa se fèsta.
- 626
Per Sant Vicents, fugen ses boires y entren es vents,
- 627
Cada dia, no es fèsta
- 628
Cada's quí, fa sa feyna per éll.
- 629
N'hi ha, que fugen de fam y de feyna.
- 630
N'hi ha que fan veurer, de's blanc negre.

Almacenes Montaner

SINDICATO 2 á 10 Y MILAGRO 1 á 11

= PALMA =

Pañería, Sastrería, Novedades para Señora y Caballero, Camisería, Lencería, Mantelería Confección de blanco Géneros de punto, Estatuaria Religiosa, Plata Meneses, Medallas, Rosarios, Objetos para Regalos, Efectos Militares, Uniformes, Gorras, Espadería, Corbatería, Tapices, Alfombras y Cortinajes

LOS MÁS IMPORTANTES DE LAS BALEARES

GRANDES

ALMACENES SAN JOSÉ

DE

IGNACIO FIGUEROLA

CENTRAL: Brondo, 7, 9 y 11—Esquina Borne. 118—PALMA
SUCURSALES: JAIME II, 59 y 61 esquina VICENTE MUT—
BINISALEM calle TRUCH—LA PUEBLA calle MAYOR, 58—
NCA, PLAZA IGLESIA, PALMER.

SASTRERIA. CAMISERIA, CONFECIONES

Equipos para novios—Corbatería—Bisutería—Mercería—Sedería—
Laneria—Alfombras—Lencería—Géneros de punto—Cortinajes.

OBJETOS PARA REGALOS = = PRECIO FJO

Aviso

Se alquila la casa número 33 de la calle Muntanera de esta ciudad.

Para informes dirigirse á D. Miguel Pujadas Abogado.

LLIBRERIA

d'EN MIQUEL DURÁN

CARRÉ DE LA MURTA 5.—INCA

SECCIO RECREATIVA

Tenim les POESIES dels autors mallorquins sigüents: de Mosen Ribet, d'En Ferrá, (Pare), d'En Tous i Maroto, d'En Penya, (Pare), d'En Mulet i Reinés, de Mossen Miquel Gayá, d'En Garcia Rover, de N'Antonia M^a. ¡Salvá, d'En Gelabert i Cano, d'En Maragall, (autor catalá).

Poetes Balears del sigle XIX.—*Lo Joglar de Mallorca* d'En Rosselló (Poetes catalans dels sigles XIII i XIV). i les *Obres Rimades de Ramón Lull*.

En PROSA mallorquina tenim: *Rundayes Mallorquines* d'En Jordi des Recó; *Flors de Cart* de Mn. Salvador Galmés; *Aygos Forts* de D. G. Maura; i els *Aplecs* de D. Bartomeu Ferrá.

En *Novel·les Castellanes* tenim existencia de les Biblioteques més renombrades d'Espanya, com son: *Biblioteca Emporium* de can Gustavo Gili; *Biblioteca Patria* de obres premiades; la del *Apostolat de la Premsa* i moltes altres que no están bareiades en sa moral católica.

La Lectura Popular, Biblioteca d'autors catalans surt cada dijous en quaderns de 32 planes a 10 céntims.

OBRES DRAMÁTICAS pel teatre católic o colegial també'n tenim un bon assolit format de les estenses colleccions publicades per les editorials *La Ormiga de Oro*, *La Salaciana*, *Can Bastinos*, de Barcelona; can *Callego* de Madrid; i d'altres procedencies.

Vaja, no's pot dir que a Inca, per esser un poble tan poc aficionat a la literatura no se'n pugua trobar de sana, bona i barato que no fa mal d'uys ni mal de pits. Es ben segü que dençà que'l mon es mon a Inca no hi havia haguda una existencia venal mes grossa i escullida.